

Streda 5. mája 2010

Právomoc legislatívneho delegovania

P7_TA(2010)0127

Uznesenie Európskeho parlamentu z 5. mája 2010 o právomoci legislatívneho delegovania (2010/2021(INI))

(2011/C 81 E/02)

Európsky parlament,

- so zreteľom na článok 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ),
- so zreteľom na svoje uznesenie z 23. septembra 2008 s odporúčaniami pre Komisiu o prispôbení právnych aktov novému rozhodnutiu o komitológii ⁽¹⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenie zo 7. mája 2009 o novej úlohe a kompetenciách Európskeho parlamentu pri vykonávaní Lisabonskej zmluvy ⁽²⁾,
- so zreteľom na svoju pozíciu z 24. novembra 2009 k návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o prispôbení určitých aktov, na ktoré sa vzťahuje postup uvedený v článku 251 zmluvy, rozhodnutiu Rady 1999/468/ES, pokiaľ ide o regulačný postup s kontrolou – Prispôbenie regulačnému postupu s kontrolou – Piata časť ⁽³⁾,
- so zreteľom na oznámenie Komisie z 9. decembra 2009 o vykonávaní článku 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (KOM(2009)0673),
- so zreteľom na list predsedu Európskeho parlamentu z 29. januára 2010 predsedovi Európskej komisii o článkoch 290 a 291 ZFEÚ,
- so zreteľom na článok 48 rokovacieho poriadku,
- so zreteľom na správu Výboru pre právne veci a stanoviská Výboru pre hospodárske a menové veci a Výboru pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín (A7-0110/2010),
- A. keďže Lisabonská zmluva kladie dôraz na legislatívnu právomoc a do právneho poriadku Únie zavádza hierarchiu noriem, čím posilňuje demokratický charakter Únie a racionalizuje jej právny poriadok; keďže Lisabonskou zmluvou sa zavádza nový pojem legislatívneho aktu, ktorý má ďalekosiahle dôsledky,
- B. keďže jedným z prvkov legislatívnej právomoci je možnosť zákonodarcu, ustanovená v článku 290 ZFEÚ, delegovať v legislatívnom akte (ďalej len „základný akt“) časť vlastnej právomoci na Komisiu,
- C. keďže delegovanie je citlivý úkon, v rámci ktorého Komisia dostáva pokyn na výkon právomoci, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou vlastnej úlohy zákonodarcu; keďže skúmanie otázky delegovania musí preto vždy vychádzať zo slobodnej vôle zákonodarcu,

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 8 E, 14.1.2010, s. 22.

⁽²⁾ Prijaté texty, P6_TA(2009)0373.

⁽³⁾ Prijaté texty, P7_TA(2009)0083.

Streda 5. mája 2010

- D. keďže táto delegovaná právomoc môže spočívať len v doplnení alebo zmene častí legislatívnych aktov, ktoré zákonodarca nepovažuje za podstatné; keďže výsledné delegované akty prijaté Komisiou budú nelegislatívnymi aktmi všeobecného rozsahu; keďže základným aktom sa musí výslovne vymedzovať cieľ, obsah, rozsah a trvanie delegovania a musia sa stanoviť podmienky, ktorým delegovanie podlieha,
- E. keďže delegované akty budú mať dôležité dôsledky v mnohých oblastiach; keďže je preto veľmi dôležité, najmä pokiaľ ide o delegované akty, aby sa vypracovávali a aby sa o nich rozhodovalo plne transparentným spôsobom, ktorý účinne umožňuje spoluzákonodarcom demokraticky kontrolovať vykonávanie právomoci delegovanej na Komisiu všade, kde to je potrebné, vrátane verejnej rozpravy v Parlamente,
- F. keďže Parlament by mal byť s Radou na rovnakej úrovni, pokiaľ ide o všetky aspekty právomoci legislatívneho delegovania,
- G. keďže Lamfalussyho postup položil základy pre súčasný mechanizmus delegovania s úplnou kontrolou v rukách zákonodarcu; keďže vyhlásenie č. 39 konferencie zástupcov vlád členských štátov z 23. júla 2007, ktoré je prílohou Lisabonskej zmluvy, uznalo osobitnú povahu oblasti finančných služieb; keďže nový režim pre delegované akty nijako nemôže narušiť existujúce práva Parlamentu v tejto oblasti, a to najmä pokiaľ ide o včasné zasielanie dokumentov a informácií,
- H. keďže delegovanie sa môže považovať za nástroj na lepšiu tvorbu právnych predpisov, ktorého cieľom je zabezpečiť, aby boli právne predpisy jednoduché a aby sa zároveň dali dopĺňať a aktualizovať bez toho, aby sa museli opakovanne používať legislatívne postupy, pričom zákonodarca by si zachoval svoju konečnú právomoc a zodpovednosť,
- I. keďže na rozdiel od prístupu podľa článku 291 ZFEÚ týkajúceho sa vykonávacích opatrení, článok 290 ZFEÚ neobsahuje právny základ na prijatie horizontálneho aktu stanovujúceho pravidlá a všeobecné zásady platné pre delegovanie právomoci; keďže tieto podmienky preto musia byť stanovené v každom základnom akte,
- J. keďže Komisia sa zodpovedá Parlamentu, keďže člen Komisie zodpovedný za medziinštitucionálne vzťahy a administratívne záležitosti sa na vypočutí pred Výborom pre ústavné veci 18. januára 2010 zaviazal, že bude úzko spolupracovať s Parlamentom, aby sa zabezpečilo, že Komisia bude vykonávať delegované právomoci k spokojnosti Parlamentu,

Aspekty, ktoré sa majú vymedziť v základnom akte

1. domnieva sa, že ciele, obsah, rozsah a trvanie delegovania podľa článku 290 ZFEÚ musia byť v každom základnom akte výslovne a dôkladne vymedzené;
2. zdôrazňuje, že článok 290 ZFEÚ poskytuje zákonodarcovi slobodnú voľbu, pokiaľ ide o to, ktorý kontrolný mechanizmus, resp. mechanizmy použije; domnieva sa, že dva príklady uvedené v článku 290 ods. 2, teda vznesenie námietky a odvolanie, slúžia len na ilustráciu a že delegovanie právomoci by mohlo podliehať aj iným typom kontroly, napríklad výslovnému schváleniu každého delegovaného aktu Parlamentom a Radou alebo možnosti zrušenia jednotlivých, už platných delegovaných aktov;
3. zastáva však názor, že dva príklady možných podmienok uvedené v článku 290 ods. 2 ZFEÚ, vznesenie námietky a odvolanie, sa môžu považovať za najbežnejšie spôsoby kontroly využívania delegovanej právomoci Komisiou a oba by sa mali začleniť do každého základného aktu;

Streda 5. mája 2010

4. domnieva sa, že kontrolné mechanizmy stanovené zákonodarcom musia dodržiavať určité všeobecné zásady práva Únie a že najmä musia:

- byť jednoduché a ľahko zrozumiteľné,
- zaručovať právnu istotu,
- umožňovať Komisii vykonávať delegovanú právomoc účinne a
- umožňovať zákonodarcovi riadne kontrolovať využívanie delegovanej právomoci;

5. domnieva sa, že uplatňovanie práva na vznesenie námietky zo strany Parlamentu je nevyhnutne podmienené jeho parlamentnou úlohou a pracoviskami; zastáva názor, že stanovenie pevnej lehoty na vznesenie námietky platnej pre všetky právne akty nie je odôvodnené, že táto lehota by sa mala určovať od prípadu k prípadu v každom základnom akte na základe zohľadnenia zložitosti otázok a že musí byť dostatočná na to, aby umožnila účinnú kontrolu delegovania bez toho, aby sa zbytočne odkladalo nadobudnutie účinnosti bezproblémových delegovaných aktov;

6. domnieva sa, že zrýchlený postup ustanovený v samotnom základnom akte by sa mal zaviesť pre obzvlášť výnimočné prípady, napríklad pre tie, ktoré sa týkajú bezpečnostných otázok, zdravia alebo humanitárnych kríz;

7. je však presvedčený, že veľká väčšina situácií, ktoré si vyžadujú urýchlené prijatie delegovaných aktov, by sa dala riešiť flexibilným postupom so skorým oznámením o nevznesení námietky Parlamentom a Radou, na žiadosť Komisie v riadne odôvodnených prípadoch;

8. domnieva sa, že delegovanie môže mať neobmedzené trvanie vzhľadom na skutočnosť, že toto delegovanie je možné kedykoľvek zrušiť; zastáva však názor, že v prípade delegovania s obmedzeným trvaním by mohla existovať možnosť jeho pravidelného predĺžovania na základe výslovnej žiadosti Komisie; zastáva názor, že delegovanie sa môže obnoviť, len ak Parlament súhlasí a ak Rada v určenej lehote nevznesie žiadne námietky;

9. dôrazne odmieta vkladanie ustanovení ukladajúcich zákonodarcovi dodatočné povinnosti nad rámec tých, ktoré už vyplývajú z článku 290 ZFEÚ, do základných aktov;

Praktické opatrenia

10. domnieva sa, že určité praktické opatrenia by sa mohli lepšie koordinovať vzájomnou dohodou medzi inštitúciami, ktorá by mohla mať formu medziinštitucionálnej dohody pokrývajúcej okrem iného:

- konzultácie pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov,
- vzájomnú výmenu informácií najmä v prípade odvolania,
- podmienky zasielania dokumentov,
- minimálne lehoty na vznesenie námietky Parlamentom alebo Radou;
- výpočet časových lehôt,
- zverejňovanie aktov vo úradnom vestníku v rôznych štádiách postupu;

Streda 5. mája 2010

11. zdôrazňuje, že pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov Komisia musí:
- zabezpečiť včasné a nepretržité zasielanie informácií a relevantných dokumentov príslušným výborom Parlamentu vrátane postupných návrhov delegovaných aktov a všetkých prijatých príspevkov; na tento účel by sa súčasný komitologický register mohol využiť ako vzor pre zdokonalený digitálny informačný systém;
 - poskytnúť Parlamentu prístup na súvisiace prípravné stretnutia, výmeny názorov a konzultácie;
12. zastáva názor, že výmena informácií pred odvolaním by mala prebiehať v rámci transparentnej, zdvorilej a lojálnej spolupráce medzi príslušnými inštitúciami, čím by sa zabezpečilo, aby si všetky inštitúcie včas plne uvedomili možnosť odvolania; považuje však za nadbytočné a máťuce zavedenie osobitnej právnej povinnosti v základných aktoch vyžadujúcej zdôvodňovanie prijatia určitých právnych aktov popri všeobecnej požiadavke stanovenej v článku 296 ZFEÚ, ktorá sa vzťahuje na všetky právne akty;
13. navrhuje, aby sa minimálna lehota na vznesenie námietky stanovila v akejkoľvek budúcej vzájomnej dohode, pričom bude zrejmé, že by sa to nemalo chápať ako zvieracia kazajka, ale len ako minimum, po prekročení ktorého by sa demokratická kontrola zo strany Parlamentu stala zbytočnou; domnieva sa, že minimálna lehota na vznesenie námietky by mala byť dva mesiace a z iniciatívy Parlamentu alebo Rady by sa mala dať predĺžiť o ďalšie dva mesiace; zdôrazňuje však, že lehota na vznesenie námietky by mala závisieť od povahy delegovaného aktu;
14. v súvislosti s akoukoľvek budúcou dohodou trvá na tom, že rôzne obdobia na skúmanie delegovaných aktov sa môžu začať len po zaslaní všetkých jazykových verzií Komisiou a musia riadne zohľadňovať obdobia prerušenia činnosti Parlamentu a volebné obdobia Parlamentu;
15. v súvislosti s akoukoľvek budúcou dohodou zdôrazňuje, že delegované akty podliehajúce právu vzniesť námietku sa môžu zverejniť v úradnom vestníku a tak nadobudnúť účinnosť len po uplynutí lehoty na vznesenie námietky okrem prípadov skorého oznámenia o nevznesení námietky; domnieva sa, že výslovná povinnosť, ktorou sa vyžaduje, aby Parlament a Rada v každom základnom akte zverejňovali rozhodnutia prijaté pri kontrole vykonávania delegovanej právomoci Komisiou, je nadbytočná;

Záverečné poznámky

16. vyzýva všetky svoje výbory, aby si vymieňali a pravidelne aktualizovali osvedčené postupy a aby stanovili mechanizmus, ktorým sa zabezpečí, že postupy Parlamentu podľa článku 290 ZFEÚ budú čo najsúdržnejšie; zdôrazňuje, že je potrebné, aby každý parlamentný výbor organizoval svoju prácu tak, aby bola v súlade s jeho osobitnou povahou, a aby využíval výhody svojich nazhromaždených odborných vedomostí;
17. stanovuje povinnosť pre administratívu Parlamentu, aby poskytla potrebné miesta prostredníctvom prerozdelenia (bez vplyvu na rozpočet) s cieľom zaistiť primeranú podporu pri vykonávaní úloh podľa článku 290 ZFEÚ; žiada, aby sa k vyhodnoteniu administratívnych štruktúr a ľudských zdrojov, ktoré sú k dispozícii na rozpracovanie delegovaných právomocí, pristupovalo z inštitucionálneho hľadiska;
18. žiada Komisiu, aby prednostne predložila legislatívne návrhy potrebné na prispôbenie *acquis* ustanoveniam článkov 290 a 291 ZFEÚ; domnieva sa, pokiaľ ide o článok 290 ZFEÚ, že toto zosúladenie by sa nemalo obmedziť len na tie opatrenia, ktoré v minulosti podliehali regulačnému postupu s kontrolou, ale malo by zahŕňať všetky príslušné opatrenia všeobecného rozsahu bez ohľadu na proces rozhodovania alebo komitologický postup, ktorý sa na ne vzťahoval pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy;

Streda 5. mája 2010

19. nalieha, aby sa ako hlavná priorita prispôsobilo *acquis* v oblastiach politik, ktoré si pred vstupom Lisabonskej zmluvy do platnosti nevyžadovali spolurozhodovanie Parlamentu; vyzýva, aby sa k nim pristupovalo od prípadu k prípadu tak, aby sa zabezpečilo, že sa ako delegované akty vymedzia najmä všetky vhodné opatrenia so všeobecnou platnosťou, ktoré sa doposiaľ prijímali na základe článkov 4 a 5 rozhodnutia Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu ⁽¹⁾;

20. domnieva sa, že v záujme plného zachovania právomocí zákonodarcu sa má počas uvedeného zosúladovania a pri práci s návrhmi v rámci riadneho legislatívneho postupu osobitná pozornosť venovať pomernému využívaniu článkov 290 a 291 ZFEÚ a praktickým dôsledkom použitia jedného alebo druhého článku; trvá na tom, aby spoluzákonodarcovia mali právomoc rozhodnúť, že záležitosti, ktoré boli v minulosti prijaté v rámci regulačného postupu s kontrolou, môžu byť prijaté buď podľa článku 290 ZFEÚ, alebo podľa riadneho legislatívneho postupu;

*

* *

21. poveruje svojho predsedu, aby toto uznesenie postúpil Rade a Komisii.

(1) Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

Strategické ciele a odporúčania pre politiku EÚ v oblasti námornej dopravy do roku 2018

P7_TA(2010)0128

Uznesenie Európskeho parlamentu z 5. mája 2010 o strategických cieľoch a odporúčaníach pre politiku EÚ v oblasti námornej dopravy do roku 2018 (2009/2095(INI))

(2011/C 81 E/03)

Európsky parlament,

- so zreteľom na oznámenie Komisie z 21. januára 2009 o strategických cieľoch a odporúčaníach pre politiku EÚ v oblasti námornej dopravy do roku 2018 (KOM(2009)0008) („oznámenie o politike EÚ v oblasti námornej dopravy do roku 2018“),
 - so zreteľom na oznámenie Komisie z 10. októbra 2007 o integrovanej námornej politike Európskej únie (KOM(2007)0575),
 - so zreteľom na článok 48 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre dopravu a cestovný ruch (A7-0114/2010),
- A. keďže európski majitelia lodí významnou mierou prispievajú k európskemu hospodárstvu, zároveň sú však vystavení konkurencii v globálnom prostredí,
- B. keďže štrukturálne a integrované opatrenia na zachovanie a rozvoj prosperujúceho námorného sektora v Európe sú dôležité a mali by posilniť konkurencieschopnosť námornej dopravy a súvisiacich odvetví, pričom sa začlenia požiadavky trvalo udržateľného rozvoja a spravodlivej hospodárskej súťaže,